

רע"פ 3262/19 - קינן מסעוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3262/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: קינן מסעוד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 34705-11-18 מיום 3.4.2019 שניתן על ידי כב' השופטים ר' כרמל, כ' מוסק וש' רנר ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד דותן דניאלי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל, כב' השופט כ' מוסק וכב' השופטת ש' רנר) מיום 4.3.2019 בעפ"ג 34705-11-18, בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש על חומרת העונש שהוטל עליו בגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ) בת"פ 9838-01-18.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); עבירה של מתן חצרים לעבירות סמים לפי סעיף 9(א) לפקודה; ועבירה של הספקת סם לפי סעיף 13 לפקודה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש התיר לאחר (להלן: הנאשם 2) להתגורר בדירתו משך שלושה חודשים בשנת 2017, כשבמהלך תקופה זו המבקש והנאשם 2 החזיקו בדירתו של המבקש סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ-240 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-50 גרם. עוד במהלך תקופה זו, סיפק המבקש סם מסוכן מסוג קנבוס לשני אנשים, וכן התיר לנאשם 2 להשתמש בדירתו לשם שימוש בסם קנבוס ולשם החזקת סמים מסוכנים נוספים מסוג קוקאין במשקל של כ-83 גרם, 262 בולי LSD ו-MDMA במשקל של כ-2 גרם.

2. ביום 22.10.2018 נגזר דינו של המבקש. בגזר דינו עמד בית משפט השלום על חומרת המעשים שביצע המבקש בהתחשב בכמויות הסמים שהחזיק ובהתחשב בסוגי הסמים והכמויות שאיפשר לנאשם 2 להחזיק בדירתו. נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות בהן הורשע המבקש נע בין 10 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר. בקביעת העונש בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לקולא בכך שעד למעצרו ניהל המבקש אורח חיים נורמטיבי והפגין יציבות תעסוקתית, ולכך שהמבקש קיבל אחריות למעשיו והשתתף באופן פעיל בהליך טיפולי שממנו הפיק תועלת. לפיכך, סבר בית המשפט כי ניתן לחרוג במקצת לקולא ממתחם הענישה בהתחשב במאמציו של המבקש להשתלב בהליך השיקומי. עם זאת, סבר כי יש מקום להשית על המבקש מאסר מאחורי סורג ובריה נוכח חומרת המעשים שביצע ונזקיהן, בייחוד נוכח כמות הסם הגדולה מסוג קוקאין ו-LSD שאיפשר לאחר להחזיק בדירתו. נוכח כל האמור, גזר בית משפט השלום על המבקש 8 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה ומאסר על תנאי.

3. המבקש ערער על חומרת עונש המאסר לבית המשפט המחוזי. בערעור, טען המבקש כי מתחם הענישה חורג לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת. נוסף לכך, סבר המבקש כי יש להפחית את עונש המאסר שהוטל עליו ל-6 חודשי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות. זאת, נוכח נסיבותיו האישיות הייחודיות, ביניהן: עברו הנקי; ההליך השיקומי המוצלח שעבר; שיתוף הפעולה שלו עם רשויות האכיפה; חרטתו הכנה; ותסקיר שירות המבחן החיובי בעניינו; וכן כעולה מהרציונל העומד בבסיס תיקון 133 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לחלופין, הסכים המבקש כי עונש מאסרו יוארך ל-9 חודשים, ובלבד שירוצה על דרך של עבודות שירות. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, עמד בית המשפט המחוזי על השיקולים לחומרה אל מול השיקולים לקולא במקרה דנן, וקבע כי הגם שלא נפלה שגגה בפסיקת בית משפט השלום, לפני משורת הדין, ניתן להפחית מעונשו של המבקש. לפיכך, העמיד את עונש המאסר על 5 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריה.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

4. בבקשתו, חוזר המבקש על טענותיו שהועלו לפני בית המשפט המחוזי לעניין מתחם הענישה וחריגה ממנו משיקולי שיקום בעניינו תוך עמידה על נסיבותיו האישיות, ובנוסף, טוען כי בית המשפט המחוזי התעלם מטענותיו אלו, על אף שלבסוף הפחית מעונשו. עוד טוען המבקש כי גדיעת הליך השיקום בעניינו על ידי כליאתו מאחורי סורג ובריה מנוגדת לחוש הצדק ולאינטרס הציבורי. המבקש חזר על הסכמתו להארכת תקופת מאסרו ל-9 חודשים ובלבד שזו תרוצה בעבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריה.

5. לאחר עיון בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל (1.6.2014)). הבקשה שלפניי אינה נמנית על מקרים חריגים ויוצאי דופן אלה.

יתרה מכך, השגותיו של המבקש ממוקדות רובן ככולן בחומרת העונש שנגזר עליו, וכידוע, רשות ערעור במקרים מסוג זה תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 2057/19 מרזוק נ' מדינת ישראל (21.3.2019); רע"פ 9137/16 שריג נ' מדינת ישראל (26.3.2018)).

6. בענייננו, נחה דעתי כי עונשו של המבקש איננו סוטה ממדינות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים, ולבטח שאינו סוטה במידה ניכרת (ראו והשוו: ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל (17.5.2015); רע"פ 5354/12 קובר נ' מדינת ישראל (12.7.2012); רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015)). מאמצי השתלבותו של המבקש בהליך הטיפול הובאו בחשבון, ואף שימשו להצדקת הסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם אשר קבע בית משפט השלום. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם גם מחומרתן של העבירות בהן הורשע המבקש. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט א' שהם:

"אמת נכון הדבר, כי האינטרס שעניינו שיקומו של הנאשם, איננו אינטרס אישי של אותו נאשם בלבד, אלא שמדובר באינטרס חברתי כולל, לשקם את מי שסרו מדרכם, ולהחזירם לדרך המוטב. יחד עם זאת, יש לזכור, כי אינטרס זה מונח לצד יתר שיקולי הענישה העומדים על הפרק, בעת שנגזר עונשו של הנאשם" (רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל (18.6.2015)).

יתרה מכך, על אף שבית המשפט המחוזי סבר כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום לאחר שעמד על מכלול השיקולים הצריכים לעניין, החליט, לפנים משורת הדין, להקל בעונשו של המבקש ולהעמידו על חודשי מאסר בפועל. נוכח כל האמור, סבורני כי העונש שנגזר על המבקש מבטא באופן ראוי את חומרת מעשיו תוך התחשבות לקולא בשיקול השיקומי וביתר נסיבותיו האישיות עליהן מצביע המבקש בבקשתו.

7. סוף דבר, הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 16.6.2019 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות. על המשיב לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, י"א באייר התשע"ט (16.5.2019).

ש ו פ ט
